

Berg: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden (Krabbe): Da det er tredje Gang, ubfordres Thingets Samtykke. Hvis ingen Indsigelse gjøres derimod, vil jeg anse Samtykket for meddelt. (Ophold). Det er saaledes meddelt.

Berg: Jeg vil sige til det ærede Medlem, at han tager feil, naar han tror, at en eneste af de Beslutninger, som Rigsdagen, navnlig Folkethinget, har taget med Hensyn til Godtgørelse for Indkvartering, indeholder nogenformelt Billigelse af det, som dette Lovforslag gaar ud paa, nemlig i Hovedsummen at erkjende, at man overtager Konsekvenserne af de store Foranstaltninger i saa Henseende i disse Byer. Det ærede Medlem fra Aarhus (Singerslev) gjentog, hvad den høitærede Krigsminister yttrede, at det Hele var for Soldaterne. Er man nu vis paa, at Soldaterne hellere ville til disse Byer end til andre, f. Ex. hellere ville til Aarhus end til Skanderborg, hvor de kunne følge det gamle Exempel og uddannes baade til Landmilitære og til Sømilitære, det Sidste ved at ro paa Søen der? Er man saa vis paa, at de hellere ville bo i Kaserne end hos Familier i Byen, naar det overhovedet er humane Kvarterværelser, de have? Jeg er ikke utilbøielig til at tro, at Soldaterne hellere ønske at bo i Kvarter end i en Kaserne. Det er en mageløs Humanitetsfølelse, som nu besjæler det ærede Medlem ligeoverfor de af mig omhandlede Paragrafer; jeg er ikke fuldstændig vis paa, at den er ligesaa ægte i og for sig, som jeg ikke tvivler paa, at den er overmaade vel ment og vel følt. Dernæst skal jeg gjøre den Bemærkning, at det ærede Medlem fra Aarhus maa have et underligt Begreb om det grundloomsædige Ansvar for Udbyttet af Arbeidet mellem Regjeringen og Rigsdagen, naar han tror, at et Udvalg er ansvarligt for denne eller hin Lovs Tilblivelse. Nei, ethvert Medlem her har Ansvaret for sin Deltagelse eller, om man vil, sin Ikke-Deltagelse i saadanne alvorlige Forretninger som for Dieblisset; men det samlede egentlige Ansvar for det, der fremlægges, maa vi virkelig overlade til Regjeringen; jeg vil ikke berøve den nogenformelt Ære i den Henseende.

Singerslev: Jeg maa dog overfor det ærede Medlem berigtige den Forestilling, han er kommen i, om det Hensyn, jeg troede, der skulde tages til Soldaterne. Jeg vedtjender mig ganske vist, at Indkvarteringen skal ske med væsentligt Hensyn til Soldaterne, men jeg har dog ikke tænkt mig, at Soldaterne selv skulde stemme over, hvor de vilde bo. Det ærede Medlem siger, at Soldaterne maasse hellere ville bo hos Kvarterværelser end i Kaserne. Det er troligt nok; men

det er dog Krigsbestyrelsen og os her, forsaavidt som vi have med Bevillinger at gjøre, eller andre Myndigheder, som have den afgjørende Mening om, hvad der er bedst for Sagen og bedst for Personerne. Jeg antager dog ikke, at man i en nær Fremtid vil komme saa vidt, at Soldaterne selv skulle stemme om og afgjøre, hvorledes Indkvarteringsvæsenet skal indrettes, selv om det ærede Medlem kommer til at føre mere an, end han nu gjør. — Jeg har ikke sagt, at et Udvalg havde nogenformelt Ansvar for Tilblivelsen af Lovene, men kun sagt, og det gjentager jeg, at et Udvalg — ogsaa det Udvalg, som det ærede Medlem er Formand for — har Ansvaret for, hvorledes de Lovforslag, som ere henviste dertil, blive fremmede. Man kunde jo f. Ex. tænke sig, at et Udvalg var bleven nedsat for mange Maanedes siden, at der var henvist flere Sager dertil; man kunde endvidere tænke sig, at det ærede Medlem var Formand for et saadant Udvalg, men at det ærede Medlem slet ikke sammentalt Udvalget til Møde — jeg vil ikke sige, det er Tilfældet, men man kunde jo tænke sig den Mulighed — og saa siger jeg: Saa har dette Udvalg og specielt Formanden for Udvalget, det ærede Medlem, Ansvaret for, at de Sager, der ere henviste til Udvalget, ikke blive fremmede — det tror jeg, det ærede Medlem ikke kan komme bort fra. Jeg vil ikke, saaledes som det ærede Medlem, lægge alt Ansvaret, alle Sorger (Berg: Og Glæder:) og Glæder over paa Regjeringen. Jeg er overbevist om, at jeg er lige saa velvillig som det ærede Medlem, men det er vist under noget snævrere Grændser, at jeg ser denne Sag. (Berg: Spr!) Ja, det haaber jeg ialtsald. Det ærede Medlem synes at tro, at Folkethinget ikke har noget Ansvar, er en uansvarlig Institution, og at Regjeringen ogsaa har Ansvaret for, hvad Folkethinget gjør eller ikke gjør. Jeg tror nu, at Regjeringen har sit Ansvar, men ogsaa at Thinget har Ansvar for, hvad det bedriver. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem kan undgaa at komme til at dele dette Ansvar; han er maasse ogsaa selv den Første til at tage det.

M. W. Jensen: Det undrer mig at høre det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) udtale sig saaledes, som han har gjort idag. Det ærede Medlem begyndte med ganske alvorligt — og det kan man jo ogsaa gjøre humoristisk — at gaa ind paa det forelagte Lovforslag og gennemgaa dets Paragrafer, idet han udtalte den Afskuelse, at dette var et Omraade, paa hvilket man burde gjøre Noget, men senere hen sagde det ærede Medlem, at det eneste Tilsvarende i Dieblisset var aldeles ikke at gjøre noget ved Loven. . . (Afbrydelse). Ja, saaledes har jeg forstaaet det ærede Medlem, og jeg tror ikke, at der er noget andet Medlem her i Thinget, som